

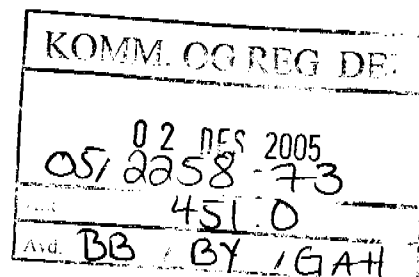
NORSKE LANDSKAPSARKITEKTERS FORENING

MEDLEM AV INTERNATIONAL FEDERATION OF LANDSCAPE ARCHITECTS IFLA
MEDLEM AV EUROPEAN FOUNDATION FOR LANDSCAPE ARCHITECTURE EFLA

Josefines gate 34, 0351 Oslo
Tlf 23 33 24 60
Faks 23 33 24 70
post@landskapsarkitektur.no
www.landskapsarkitektur.no
NO 975 506 533

Kommunal- og regionaldepartementet
Bolig- og bygningsavdelingen
Postboks 8112 Dep.
0032 Oslo

E-postadresse: bygningslov@krd.dep.no

30.11.05

Høringsuttalelse til NOU 2005:12. Mer effektiv bygningslovgivning II fra Norske Landskapsarkitekters forening

Vi viser til brev fra departementet datert 12.7.2005, angående uttalelse til bygningslovutvalgets andre utredning.

NLAs medlemmer fordeler seg grovt sett med ca. 50 % innenfor offentlig virksomhet og 50 % innenfor privat sektor. De har således befatning med Plan- og bygningsloven både som offentlig ansatte arealplanleggere og saksbehandlere, og som utarbeidere av arealplaner og byggesøknader.

Vårt generelle inntrykk er at Bygningslovutvalget har foretatt en grundig gjennomgang av dagens plan- og bygningslov, med hovedvekt på bygningsdelen, og kommet med et lovutkast som etter vår oppfatning langt på vei møter behovene for forenkling, samordning og effektivisering innenfor dagens plan- og byggesakssystem. NLA støtter hovedtrekkene i de endringene som utvalget foreslår når det gjelder viktige sider ved plan- og byggesaksbehandlingen som forhåndskonferanse, tidsfrister, klage, dispensasjon, ansvar og godkjenning.

Utover dette har vi i vår uttalelse fokusert på temaene estetikk, kompetanse og universell utforming

§ 1-1 Lovens formål

Det at estetikk ble lagt inn i formålsparagrafen har betydd mye for å heve den estetiske kvaliteten i plan- og byggeprosjekter. Vi tror det fortsatt er behov for å ha dette hensynet som en del av lovens formål, med den samme argumentasjon som for at universell utforming nå er tatt inn; slik at dette blir et overordnet hensyn i saksbehandlingen av planer, byggesaker og dispensasjoner. Med samme begrunnelse ønsker vi også at sikring av barn og unges oppvekstvilkår fortsatt skal stå i formålsparagrafen.

Arkitektonisk utforming. Hverdagslandskapet

NLA er, som interesseorganisasjon for medlemmer som jobber med bruk og vern av våre fysiske omgivelser, opptatt av at de som prosjekterer og bygger har en bevissthet om det landskapet de jobber i og med. Norge har ratifisert den europeiske landskapskonvensjonen (Europarådet). Konvensjonen gjelder landskap som kan betegnes som særlig verdifulle, så vel som hverdagslige landskap, forringede landskap eller landskap i forfall. Vi vil særlig peke på at de mer ordinære landskapstypene - hverdagslandskapet - får tilstrekkelig oppmerksomhet i plan- og byggesaksbehandlingen. Størstedelen av våre nære omgivelser - de vi ser ut på, der vi leker og går tur - utgjøres av denne type landskap.

Innføringen av "skjønnhetsparagrafen", § 74 nr.2, har gitt en markant estetisk kvalitetsheving på byggesøknadene. Kommunene har fått en hjemmel til å kreve forbedringer av søknadsmaterialet og evt. til å kunne gi avslag med grunnlag i et estetisk skjønn. Utvalget følger dette videre opp med sitt forslag til § 29-3, *Arkitektonisk utforming*. Denne lovbestemmelsen har en bedre og klarere formulering enn dagens estetikkparagraf, i tillegg til at den også presiserer at de samme vurderinger vil bli foretatt i saker som gjelder endring av bestående byggverk og oppussing av fasade.

Estetisk kompetanse

Et godt estetisk resultat forutsetter at kommunene har tilstrekkelig kompetanse på dette området. Ifølge undersøkelser Bygningslovutvalget bygger på, er ikke kompetansen på estetikk i kommunene blitt styrket vesentlig. Saksbehandlerkompetansen spiller en avgjørende rolle for å få et godt estetisk resultat. Fagkompetansen er også viktig i forhold til de rammene som legges for byggesaksbehandlingen gjennom utarbeiding av arealplaner og veiledningsmateriale.

Det vil antakelig være urimelig å kreve at den enkelte kommune skal ha en viss/bestemt estetisk kompetanse i administrasjonen, særlig på bakgrunn av at det er vanskelig å rekruttere slik kompetanse i dagens arbeidsmarked. I en slik situasjon bør det regionale nivåets veiledningsrolle styrkes. Fylkeskommunen kan få en tydeligere oppgave når det gjelder å hjelpe kommuner som trenger kompetanseheving, gjennom kurs, etterutdanning, seminar og direkte veiledning. Den kan også bidra til at det etableres mer formelle interkommunale ordninger og fora, hvor ulik kompetanse i flere kommuner kan samles.

NLA støtter fullt ut utvalgets ønske om at kompetanse skal tillegges større vekt når det gjelder godkjenningsområder, i forhold til dagens fokusering på foretakenes system. Det bør bli en større grad av samsvar mellom firmaenes faktiske kompetanse og det området de blir godkjent for. I dagens ordning er det kun noen få godkjenningsområder. En mellomting mellom dette og det tidligere kompliserte kodesystemet vil antakelig gi et bedre bilde av forholdet mellom kompetanse og godkjenningsområde.

Universell utforming

Ved at prinsippet om universell utforming har kommet inn i formålsbestemmelsen har dette hensynet fått en sterk stilling i forhold til både planutarbeidelse og byggetiltak. For planutarbeidelse vil hensynet til universell utforming kunne ivaretas gjennom retningsgivende og veiledende føringer.

For byggetiltaket, både bygninger og utearealer, bør det være klarere føringer og delvis krav til utforming gjennom forskrift (TEK). Det kan imidlertid være vanskelig å sette absolutte krav til en spesiell utforming i en del konkrete situasjoner. Fagområdet universell utforming utvikler seg hele tiden og ny kunnskap kommer til. Utvalgets forslag om en byggteknisk nemnd vil således kunne gi viktige bidrag i debatten om tilpassing av fysiske løsninger til ulike brukeres behov.

Noen kommentarer til enkelte punkter i lovteksten:

§ 28-7 Den ubebygde del av tomta. Fellesareal

I teksten er brukt "for beboere" og "skal kunne brukes av alle". Det virker tildekket og lite presist hva som kreves. Vi kunne ønske at personer med nedsatt funksjonsevne, barn og eldre ble nevnt spesielt.

I vår uttalelse til NOU 2005:8, Likeverd og tilgjengelighet, foreslår vi å fjerne § 11, som omhandler et ansvarsområde som vi mener bør ligge under Plan- og bygningsloven. Derfor ønsker vi at innholdet og funksjonen til denne paragrafen kan sees i sammenheng med f. eks § 29-2 i den nye PBL på denne måten:

§ 29-2 Brukbarhet og forsvarlighet

I vår uttalelse til NOU 2005:8 foreslår vi å fjerne § 11 og ta denne inn i Plan- og bygningsloven i stedet. § 29-2 kan knytte innholdet til seg gjennom forskrifter.

F.eks.:

"Nye bygg, anlegg og opparbeidede uteområder rettet mot allmennheten skal følge prinsippet om universell utforming, i de til enhver tid gjeldende forskrifter."

Videre mener vi at det bør vurderes å stille krav til andel boliger med livsløpsstandard med tilgjengelig adkomst og parkering. Vi mener at målet om å oppnå livsløpsstandard på nye boliger bør håndteres av Plan- og bygningsloven. I dag er det kun Husbanken som påvirker dette forholdet.

Det er viktig at godt gjennomarbeidede forskrifter foreligger før loven trer i kraft.

Med hilsen

Marit Hovi

for
Ingrid Haukeland
President NLA

Håvard Nymoen
landskapsarkitekt MNLA
sign.